

مواردی که پاک بودن بدن یا لباس نمازگزار لازم نیست

مواردی که پاک بودن بدن یا لباس نمازگزار لازم نیست

مسأله ۶۵) در چهار صورت اگر بدن یا لباس نمازگزار نجس باشد، نماز صحیح است:

اول: خون زخم، جراحت و دمل

مسأله ۶۶) اگر در بدن یا لباس نمازگزار، خون زخم، جراحت یا دمل باشد، چنانچه آب کشیدن بدن یا لباس یا عوض کردن لباس برای بیشتر مردم یا برای شخص او سخت و مستلزم حرج و مشقت است، تا وقتی که زخم، جراحت یا دمل خوب نشده است، می تواند با آن خون نماز بخواند. همچنین چرکی که با خون بیرون می آید یا دوايي که روی زخم می گذارند و نجس می شود، همین حکم را دارد.

مسأله ۶۷) خون بریدگی ها و زخم هایی که به زودی خوب می شود و شستن آنها آسان است، این حکم را ندارد و نماز با آن باطل است.

مسأله ۶۸) اگر مقداری از بدن یا لباس که معمولاً به رطوبت زخم آلوده می شود، به رطوبت آن نجس شود، نماز خواندن با آن اشکال ندارد، ولی اگر جایی از بدن یا لباس که با زخم فاصله دارد، با رطوبت زخم نجس شود و با آن نماز بخواند، نمازش باطل است.

مسأله ۶۹) اگر چند زخم در بدن طوری نزدیک هم باشند که یک زخم حساب شوند، تا وقتی همه آنها خوب نشده اند، نماز خواندن با خون آنها اشکال ندارد ولی اگر به قدری از هم دور باشند که هر کدام یک زخم مجزا حساب شوند، هر کدام که خوب شد، باید آن قسمت از بدن و لباس را برای نماز تطهیر کرد.

مسأله ۷۰) هرگاه یقین کند خونی که در بدن یا لباس اوست، خونی است که نماز با آن صحیح است؛ مانند اینکه یقین کند خون زخم، جراحت یا دمل است، چنانچه بعد از نماز بفهمد خونی بوده که نماز با آن باطل است، نمازش صحیح است.

دوم: خون کمتر از یک بند انگشت اشاره

مسأله ۷۱) اگر بدن یا لباس نمازگزار به خونی غیر از آنچه در صورت قبل ذکر شد آلوده باشد، در صورتی که مقدار آن کمتر از یک بند انگشت اشاره باشد، (با شرایطی که گفته می شود) نماز با آن اشکال ندارد، ولی اگر به اندازه بند انگشت اشاره یا بیشتر از آن باشد نماز با آن باطل است.

مسأله ۷۲) صحت نماز با خون کمتر از بند انگشت اشاره، چند شرط دارد:

۱. خون حیض نباشد؛ اگر اندکی هم از آن خون بر بدن یا لباس نمازگزار باشد، نماز باطل است و بنابر احتیاط واجب خون نفاس و استحاضه نیز همین حکم را دارد.
۲. خون حیوان نجس العین (سگ و خوک) و حیوان حرام گوشت و مردار و انسان کافر نباشد.
۳. رطوبتی از خارج به آن خون نرسیده باشد مگر در صورتی که رطوبت با خون مخلوط شده و در آن مستهلک شود و مجموع آنها هم بیش از اندازه مجاز نشود که در این صورت، نماز با آن صحیح است و در غیر این صورت نماز با آن بنابر احتیاط واجب صحیح نیست.

مسأله ۷۳) اگر بدن یا لباس خونی نشود ولی به واسطه برخورد با خون، متنجس شود؛ مانند اینکه دست یا لباس نمازگزار که خیس است به خون خشک شده ای، برخورد کند و متنجس شود ولی عین خون منتقل نشود، اگرچه مقداری که نجس شده، کمتر از یک بند انگشت باشد، نمی توان با آن نماز خواند.

مسأله ۷۴) اگر عین خون از بدن یا لباس برطرف شود، ولی محل آن تطهیر نشود، در صورتی که بیشتر از اندازه مجاز نباشد، می توان با آن نماز خواند.

مسأله ۷۵) اگر خون روی لباسی که آستر دارد بریزد و به آستر آن برسد و یا به آستر بریزد و روی لباس هم خونی شود، اگر مجموع خون روی لباس و آستر کمتر از یک بند انگشت باشد، نماز با آن صحیح و اگر به اندازه ی بند انگشت اشاره یا بیشتر از آن باشد، نماز باطل است.

سوم: متنجس بودن لباس های کوچک

مسأله ۷۶) اگر لباس های کوچک نمازگزار، مانند جوراب، دستکش و عرقچین که با آنها نمی توان عورت را پوشاند و نیز انگشتر، دستبند و مانند آن، با نجاستی تماس پیدا کند و نجس شود، نماز با آن صحیح است.

مسأله ۷۷) اگر اشیایی از قبیل دستمال، کلید و چاقوی نجس در نماز همراه انسان باشد، نماز با آن اشکال ندارد.

چهارم: اضطراب به پوشیدن لباس نجس

مسأله ۷۸) کسی که به خاطر سرما یا نداشتن آب و مانند آن ناچار شود که با بدن یا لباس نجس نماز بخواند، نمازش صحیح است.

۱. یعنی غیر از خون زخم و جراحت و دمل که تطهیر آن مشقت دارد.